

spørgsmålet om Tariq Sundoo. Fru Line Barfod stillede mig spørgsmål om nogle udtalelser fremsat af et medlem af Venstres Ungdom – udtalelser, jeg tager klart afstand fra.

Men det er første gang, at vi nu taler om Tariq Sundoo, og jeg forstår, at det er et spørgsmål til mig som Venstres formand mere end til mig som statsminister, men jeg skal gerne svare på det alligevel. Jeg har ikke nogen som helst baggrund for at vurdere, hvad der er fup og fakta i den sag. Det, jeg blot kan konstatere, er, at den pågældende har trukket sig tilbage fra sin post som folketingskandidat for Venstre i Hvidovre-kredsen. Og i mit parti har vi tradition for, at den slags sager er en sag mellem de lokale tilidsfolk og den pågældende folketingskandidat.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jo, men jeg er meget uenig med statsministeren i, at det alene er en sag mellem kredsen og den pågældende folketingskandidat, fordi det her jo er en sag, der har været en del af den meget store debat, der har været i den senere tid omkring islamismen i Danmark, og om, hvorvidt man kunne tale med to tunger, som det er opfattelsen, at Tariq Sundoo har gjort.

Kl. 13.25

Derfor synes jeg ikke alene, at det er en sag, der berører kredsen i Hvidovre eller Venstre som sådan. Jeg synes egentlig, det er en sag, der også må berøre regeringen og statsministeren i særdeleshed. Mit spørgsmål er, om statsministeren er bekendt med, om Tariq Sundoo stadig væk er medlem af Venstre, og mest af alt, om han stadig er rådgiver for regeringen? Hvis han stadig væk er det, præcis hvordan mener man så i regeringen, at man vil have gavn af rådgivningen fra Tariq Sundoo, der taler med to tunger, hvad man jo også har givet udtryk for nogle gange?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Må jeg først slå fast, at det naturligvis ikke er acceptabelt i et politisk liv, at man taler med to tunger. Det er dog ikke kun invandrere, der gør det, men de gør det nogle gange på to forskellige sprog.

Man kan godt være medlem af Venstre og have forskellige synspunkter vedrørende spørgsmålet om 24-års-reglen eksempelvis, men man kan naturligvis ikke i ét forum give udtryk for det ene og i et andet forum give udtryk for det andet, uden at det har en konsekvens.

Som jeg startede med at sige, så kan jeg overhovedet ikke vurdere, hvad der er fup og fakta i denne sag, men kun konstatere, at den pågældende har trukket sig fra sin post som folketingskandidat for Venstre i Hvidovre-kredsen. Og spørgsmålet om medlemskab af partiet Venstre er igen en sag, der afgøres lokalt; det er et spørgsmål mellem den pågældendes vælgerforening og den involverede selv. Vi er ikke et centralistisk parti, hvor man styrer den slags fra et partikontor.

Pia Kjærsgaard (DF):

Det sidste spørgsmål, som under alle omstændigheder må berøre hele Folketinget. Uanset om han er medlem af Venstre, og hvor meget statsministeren forsøger at skubbe det fra sig, så vil jeg godt have et præcist svar på: Er Tariq Sundoo stadig væk i Rådet for Etniske Minoriteter, hvor han rådgiver regeringen, og hvor han ifølge presseforlydende skulle være integrationsminister Bertel Haarders private og helt udmærkede – i hvert fald ifølge Venstres egne meldinger – rådgiver?

Det der med at være tvetunget eller tale med to tungemål synes jeg egentlig statsministeren gør nu, og jeg synes ikke, det er rimeligt, at man får et lidt henholdende svar. Jeg synes, det her spørgsmål er så vigtigt for hele det danske samfund. Man kan ikke på den ene side, som statsministeren udmærket har gjort det i de sidste lange tider, være ude at fordømme folk, der havde en tvetunget tale, og så samtidig alligevel være med til at holde hånden lidt over dem, og det fornemmer jeg altså statsministeren gør. Jeg vil meget gerne have et klart svar: Vil regeringen stadig væk benytte sig af ham som rådgiver i integrationsspørgsmål?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Tariq Sundoo er ikke udpeget som en speciel rådgiver for regeringen. Han er medlem af Rådet for Etniske Minoriteter, og så vidt jeg er orienteret – nu har jeg jo ikke forberedt mig på spørgsmålet i dag, men så vidt jeg er orienteret – er han indstillet af et lokalt organ i den kommune, hvor han bor. Spørgsmålet om hans medlemskab af Rådet for Etniske Minoriteter må fru Pia Kjærsgaard rejse over for integrationsministeren, men jeg vil gerne understrege, at for at være medlem af det pågældende råd behøver man altså ikke at være enig i regeringens politik i et og alt.